

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Descriptiones per imaginem, & sermocinationem. cap. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](#)

coniungitur, nec spiraculum incedit in eis, tanta est lidido detrahendi, audiendie detrahentem. ineunt familiaritatem ad malè dicendum, concordes ad discordiam, conciliant inter se inimicissimas amicitias, & pari, consentaneæ malignitatis affectu, celebratur odiosa collatio, sicut egere quondam Herodes & Pilatus in die Dominicæ passionis. Inuidum describit multis verbis Cyprianus Vultus minax, toruus aspectus, pallor in facie; in labiis tremor: stridor in dentibus; verba rabida; effrenata conuictia; manus ad cedis violentiam prompta, etiam si gladio interim vacua; odio tantum furiata mentis armata.]

Descriptio
Inuidi.
In libr. de
zeulo & liuo
re.

Lib. 1. de
Iratum vero depingit Sen. Ut autem scias non esse sanos, quos ira possedit, ipse illorum habitum intuere: nam furentium certa indicia sunt. Audax, & minax vultus; tristis frons; toru facies; citatus gradus, inquietæ manus, color versus, crebra, & vehementius aæta suspiria; ita irascentium eadem sunt signa:

flagrant, & micant oculi, multus ore toto rubor, exextante ab imis præcordijs sanguine: labia quatiuntur; dentes comprimentur: horrent, ac subriguntur capilli: spiritus coactus, ac stridens, articulorum se ipsos torquentium sonus; gemitus, mugitusque, & parum explanatis vocibus sermo præruptus, & complosæ sèpius manus; & pulsata humus pedibus, & totum concentum corpus, magnisque minas agens: feeda visu, & horrenda facies deprauantium se, atque intuimcentium: nescias utrum magis detestabile vitium sit, an deformæ.]

Descriptio per Imaginem, & sermocinationem. Cap. XIX.

Descriptio
per Imaginē.
Matth. 23
Job 40.

QVINTO, sèpissimè descriptio fit cum apposita similitudine, ut magis appareat; & solet dici Imago latinis, *exos* apud Græcos. Matth. Quoties volui congregare, sicut gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti. Job. Ecce Behemoth quem feci tecum, fœnum quasi bos comedit, fortitudo eius in lumbis eius, & virtus illius in umbilico ventris eius: stringit caudam suam quasi cedrum, nervi testiculorum eius perplexi sunt: ossa eius velut fistulae eris: cartilago eius quasi laminæ ferreæ: sub umbra dormit, in secreto calami, & in locis humen- tibus, & alia. D. Chrys. in primam ad Cor. 9. habet descriptio- nem peccati: si quis, ait, rex barbarorum seruus fiat, omnium

D. Chrys. est miserrimus, sic qui in peccato viuit; barbarum namq; pec- Hom. 9. in catū est, & subiectus, si quis pictor effingeret, non sanè mihi erra- 1. ad Cor. re videretur, si in hunc modum id pingeret; fœminā quandam infe-

in fere similitudinem, barbarem, ignem efflantem, horrendum, nigrum, quales externi poetæ scyllas effingunt, Innumeris enim manibus, nostris insidiatur cogitationibus, & inopinantes aggreditur, omnia dilacerat more canum, clanculum mordentium. Et consequenter in particulari depingit aliquem ex peccatoribus, quem (inquit) vultis priori loco pingamus, num cupidum & rapacem hominem. Vide ipsum Chrysostomum si placet. Nazian. loquens de matre Machabeorum: Non secus ac aui- *Hom 7. de*
cila, inquit, pullos suos arridente angue, aut alia quapiam in- *Mach.*
fidiatrice bellua, circumuolabat, stridebat, obsecrabat, certan-
tes adiuabat, nihil deniq. non dicebat faciebatq. quo illos ad
victoriam paratiore, instructioresque redderet. cruoris gut-
tus rapiebat, fragmenta membroru excipiebat, reliquias ado-
rabat, hunc colligebat, illum porrigebat, alium parabat. Aug. Li. 5. de Ci-
propontit quandam tabulam, quam contra Epicureos ponentes uit. c. 20.
hinc in voluptrate, ad ingerendum eis pudorem proponebant
alij Philosophi, quam supra proposui in alium finem, nec est ne
*esse repetere. Ad eundem modum, ait (Augustinus) posset de- *Ibidem.**
*pingi tabula, vbi virtutes, humanæ gloriae seruant; licet enim *Descriptio**
ista gloria delicata mulier non sit, inflata tamen est, & multum
inanitatis habet: Vnde non ei dignæ seruit Soliditas quædam, fir-
mitasq; virtutum, vt nihil prouideat prudentia, nihil distribuat
in iustitia, nihil toleret fortitudo, nihil temperantia moderetur, nisi
vnde placeatur hominibus, & ventosæ gloriae seruiatur. Hugo De Clau-
wolens ostendere aliquorū Deum (vt Paulus ait) esse ventrē, di stro Anti-
*cit horum templū esse coquinā, altare mēsam, ministros esse co- *ma lib. 2.**
*quos, sacrificia pecudes, aues, pisces cum varijs odoribus, & sa- *c. 9.**
*poribus, loco thymiamatū. Est eadē figura apud Ambr. vbi He- *Descriptio**
*rodem alloquens, cum ei Io. Baptista caput allatum est, ait, In- *Culæ.**
*tuere, Rex acerbissime, tuo spectacula digna conuiuio: porrige *Lib. 3. de**
*dexteram, ne quid sefuit tua desit, vt inter digitos tuos riuui *Virgin.**
defluat sacri crux. Cerne oculos in ipsa morte, sceleris tui te
fies, auersantes conspectū delitiarū: clauduntur lumina, non tam
mortis necessitate, quā horrore luxuria. Os aureū illud exāgue
enius sententiā ferre non poteras conticescit, & adhuc timetur.

Sexto, Sæpiissimè in his describendi modis datur personis *Descriptio*
sermo, seu verē, seu fictē. Prou. 1. Sapientia foris prædicat: cum sermoc
in plateis dat vocem suam: in capite turbarum clamitat: natione.
Viquequo paruuli diligitis infantiam, & stulti, quæ sibi sunt
noxia cupient? convertimini ad correptionem. Sap. 2. Dixi-
runt Impij apud se cogitantes non recte: exiguum, & cum tax-
dio

dio est tempus vitæ nostræ , venite ergo & fruamur bonis, quæ sunt, vt amur creatura tanquam in iuuentute celeriter. Sic possumus introducere Christum eleemosynam petentem. Da mihi ex eo, diceret Christus, quod tibi dedi . Quid enim attulisti, quando venisti? Omnia quæ creaui , creatus , hic inuenisti: nihil attulisti, nihil hinc tolles . De meo mihi quare non donas ? tu plenus es, & pauper inanis es . Primordia vestra attendite : ambo nudi nati estis . multa hic inuenisti: nūquid tecum aliquid attulisti ? De meo, quæso, da, & reddo: habuisti me largitorem . facito debitorem, habeam te feneratorem. Pauca mihi das plura reddam ; terrena mihi das, cælestia reddam : temporalia mihi das, æterna reddam : te ipsum tibi reddam, quando te mihi reddidero . Idem August. per Prospopeia Epist. peiam inducit Ecclesiam Philadelphiae, se, suamq. causam de Parem.c.6. fendentem . Ambros. Introducit mare, quod conqueritur contra auarum, & inquietum mercatorum . ò inexplibilis auaritia mercatorum cedit tibi pelagus , & mare inquietudinem tuam non potest sustinere , toties recurrentibus mercatoribus exaratum . Erubesc Sidon (ait Mare) hoc est, meos fluens negotiator arguis , cum sis ipse fluctibus inquietior . Erubesc velut pudore , quoniam periculo non moueris . Verecundiores venti sunt, quām nostra cupiditates : illi habent otia sua, nunquam vestra quærendi studia feriantur aliquando otiosa tempestas est, nunquam vestra nauigia otiosa sunt . Versatur vnda sub remige , quando quiescit à flamme] Est & elegans Lib. 2. de eiusdem Ambrosij Prospopeia . loquens de Beata Tecla projecta Leoni ad deuorandum . Cernere erat lingentem pedes bestiam, cubitare humi , muto testificari sono , quod virginis corpus violare non posset , Ergo adorabat prædam suam bestia, & propriæ oblitera naturæ, naturam induerat, quam homines amiserant . Videres quadam naturæ transfusione, homines feritate indutos sauitia, imperare bestia : bestiam exosculatam pedes virginis , facere quod homines facere deberent; tantum habet virginitas admirationis, vt etiam Leones mirentur . non impastos cibus flexit : non citatos impetus rapuit ; non stimulatos ira exasperauit : non vsus decepit assuetos : non feros natura possedit : Docuerunt religionem, dum adorant martyrem : Docuerunt castitatem dum virgini nihil aliud nisi plantas exosculantur; demissis in terram oculis tanquam verecundibus . ne mas aliquis, vel bestia virginem nudam videret. obitu Ble- Hier. introducit Bleſſillam mortuam alloquentem matrem suā, fille.

Paulam.

Paulam. Si vñquam me amasti mater &c. Iterum introdicit Christum ad eandem Paulam sermonem habentem. Irasceris Paula, quod tua &c. Sicut etiam Basili. in hom. super illa verba dixitis; qui nocte se alloquens dicebat. Quid faciam? destruam horrea &c.

Memoria. Cap. XX.

Memory quam sit Concionatori necessaria palam est. qui enim ab ea multum laborat, vix ad hoc munus idoneus indicari potest: sed cum à natura magis, quam ab arte pendeat, nec multum præceptis iuinetur, paucis hanc partem absoluam. Quæ de artificiose memorie locis, & imaginibus traduntur, si cui placent ex authoribus petat, fortasse commodius pleriq. succedet, si non alligent se fse huic arti; sed ipsum si, vt res feret, signa aliqua forment. Hæc mihi communia. Quæ nam invidentur fore sublida. Primum. Cura, vt quæ dicturus es reuare possint sit intelligas. Cum enim memoria intellectua non aliud sit, quædam vis quædam retinens, & conseruans, quæ intellectus percepit, difficile retineri possunt, quæ non benè percepta sunt. Frequenter etiam versare necesse est, quod recordari vis, quia Inteligentia confuetudo est altera natura, & Aristoteles lib. de Memoria, & ordo iu. Reminiscentia ait: memoria est positio sub ordine, & frequens meditatio per reminiscientiam. Secundò. Aduerte, in rebus, quas dicturus es, methodum, & ordinem aliquem vel naturalem, vel quem ipse ex arte posueris. Si enim rectè diuiseris, non facile recolendo ordinem rerum, aberrabis: quæ etiam rectè composita sunt, memoriam serie sua ducunt. Tertiò. Vbi est commodum licebit ordinem in alphabeti notare literis, & priuatum cum varij citandi sunt numeri, proportionem interea aliquam obseruare, quod mihi sèpè vsui fuit. Quartò. proderit in membranis vbi concionem scriperis, capita rerum In summa cō ad marginem adiicere literis claris, vel etiam in breve compendium totam concionem colligere, tantum capita excerptendo. Quod enim manu scribitur, quasi memorie imprimitur. Ne sis autem addictus verbis, tanquam ex scripto pronuncies. Nam posset ea cura inter dicendum anxiū, & titubantem reddere, valdeq. turpe est in publico dicentem hærere, præterquam quod, vt sèpè diximus, quæ memoriter pronunciantur, non possunt cum ea vi proferri, qua opus est, neque auditorum animis benè imprimi, maximè cum vitia reprehenduntur.